

[Jens Thoft]

har indført den regel, at man kan fratække energiafgifterne i momsgrundlaget, for det tilskynder lige præcis ikke erhvervslivet til de energibesparelser, der er behov for.

Når vi kigger på benzinen, så er det svært med miljøet i baghovedet at synes, at dette er den store miljømæssige gevinst. Når SF alligevel fortsat er interesseret i at forhandle med regeringen om den her afgiftspakke, så hænger det sammen med vores interesse for økologiske og miljørigtige afgifter – og kun det. Benzinen må efter vores opfattelse ryge og rejse, men skal vi æde den, så skal vi have det ordentligt betalt, så skal vi have det grønt betalt.

Når dele af dagspressen har skrevet meget om, at SF vil nedsætte benzinafgifterne, så har det ikke noget med virkeligheden at gøre, det er ikke vores interessepunkt. Men kan regeringen og SF mødes på midten og få en pakke, som er grøn nok, nå ja, så lever vi vel også med det.

Vi har i de forhandlinger, som er gået forud for det her lovforslag, og som strandede for et par uger siden, erklæret os villige til at indgå i en sådan aftale, og det er vi fortsat under forudsætning af, at hovedindholdet har en rimelig klar og grøn retning. Det har forslagene altså ikke, sådan som de ligger her, men vi er fortsat villige til at indgå i drøftelser med regeringen. Og jeg vil understrege, at det altså ikke er med det formål at sænke benzিনpriserne, men med det formål at sikre miljøet.

Hvorfor skal den kollektive trafik stilles ringere? Burde den ikke have tilført midler i samme størrelsesorden som dem, man indirekte tilfører privatbilismen via afgiftsnedsettelse? Hvorfor skal kulafgiften ikke lægges både på el- og varmedelen, sådan at man faktisk får betydelsen til en styrende effekt på valg af brændselsform? Hvorfor kunne man ikke introducere det? Og hvis man absolut vil nedsætte benzinafgiften, kunne man så ikke nøjes med at nedsætte den slags benzin, som forurener mindst, nemlig den blyfri, så miljøvirkningen trods alt bliver størst, og sådan at de mange, der i dag kører på blyholdig benzin, og som kunne køre blyfrit, fik yderligere et spark bagi, så de bruger den rigtige benzin?

Jeg synes, at forslaget ud over disse betænkeligheder giver anledning til helt regulære spørgsmål. Af bemærkningerne fremgår det f.eks., at regeringen har en plan for tilnærmelse af energiafgifterne til EF, men er det overhovedet regeringens politik?

Jeg har forstået på vore medlemmer af Markedsudvalget, at de danske energiafgifter ikke skal indrettes efter EF ifølge energiministeren. Men hvad er så regeringens holdning på det her område? Hvad er det for en sammenhæng, de her forslag indgår i? Det må da være rimeligt at kende den, inden vi vedtager dem.

Og endelig er der hele benzinbranchen, som hr. Stavard har talt om. Vi savner klare svar på, hvor de mange penge, de danske forbrugere betaler mere end andre landes forbrugere, når vi i øvrigt bortser fra skatter og afgifter, bliver af. De aflejres ikke i selskabernes overskud, for de har jo ingen skattepligtig indkomst, selv om de indimellem knaldes i Landskatteretten, og det er da en fornøjelse, når det sker, men de udbetales heller ikke til forhandlerne. Hvad er det for mennesker, der får disse overskud, som tilsyneladende forsvinder ud i den blå luft? Jeg synes, der er grund til at foretage den kulegravning, som hr. Stavard nævnte.

Jeg er vidende om, at de meget dramatiske prisforhøjelser, der har været de sidste tre uger på dansk benzin, ikke har været fulgt op af tilsvarende dramatiske prisforhøjelser i udlandet, når vi bortser fra de tyske afgifter, der er blevet forhøjet.

Men det er jo ikke prisforhøjelser på selve benzinen, og også her må man da overveje, om der ikke har været tale om en af benzinselskabernes organiseret aktion for at lægge størst muligt pres på Folketinget for at få afgifterne nedsat.

Jeg vil altså gerne have disse mange spørgsmål afklaret, før vi kan tage endelig stilling til regeringens forslag, men som jeg har givet udtryk for, er vi meget varmt interesseret i en miljøaftale med regeringen, som forhøjer kulafgiften.

Til Fremskridtspartiets forslag kan jeg kun sige: Nej – ellers mange tak.

Skrumssager Skau (V):

Hr. Jens Thoft lever jo op til den lille sentens, hr. Jens Thoft startede med: Lille sag, stor tale.

Hr. Jens Thoft var inde på, at denne pakke ikke er grøn nok, og det uanset at vores natur jo efterhånden grønnes ganske godt – det må vi så glæde os over – og hr. Jens Thoft løftede sig også meget højt op vedrørende den kollektive trafik.